

som sit Maal, maa blive lammet i sit Forløb. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa det store Problem, der er til Behandling her, men skal henvise til mine Udtalelser baade under Behandlingen af Finanslovsforslaget og ved første Behandling af dette Lovforslag og blot fremhæve, at da jeg vedblivende ikke kan overse Konsekvenserne af dette Lovforslag, og da jeg er opfyldt af nøjagtig samme Bekymringer, som den Gang vi første Gang behandlede dette Lovforslag, vil jeg ikke kunne afgive min Stemme for dette Lovforslag.

Jeg kan ligesom det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, der forud for mig havde Ordet, kun pege paa den Begivenhed, som vi i Dag har oplevet. Det var ikke alene Rygter, men ogsaa positive Deflationsvanskeligheder, der bragte Privatbanken i den beklagelige Situation, og det Bidrag, som Offentligheden har givet for sit Vedkommende til dette første Udslag af den virkelige Deflationskrise, vi nu gaar ind i, er for mig ikke opmuntrende overfor den Politik, som ogsaa jeg gerne vilde følge.

Holstein: Maa jeg begynde med at væрге mig imod en Misforstaaelse af mine statsretlige Synsmaader, som det ærede Medlem Hr. Rode gjorde sig skyldig i. Jeg har aldrig ment og har heller aldrig sagt, at Rigsdagsmænds Udtalelser fra Tingenes Talerstole skulde have en lignende Betydning som de Love, der vedtages i Tingene. Det staar mig fuldstændig klart; vi har alt for mange praktiske Erfaringer for Værdien af Rigsdagsmænds Udtalelser og Tilsagn til, at jeg skulde tillægge dem samme Betydning som Love. Men paa den anden Side forekommer det mig, at i en Sag som denne, hvor det socialdemokratiske, tidligere Oppositionsparti er gaaet til Valg paa Venstrepartiets forfejlede Valutapolitik, og hvor dette socialdemokratiske Parti derefter i to Aar har bestræbt sig for at finde en tilfredsstillende Løsning — idet det først fremsatte i Forsommeren 1924 sin egen Valutaplan, derefter, da denne viste sig uigennemførlig, sluttede Forlig med sin bitreste Modstander, daværende Landstingsmand Madsen-Mygdal, Repræsentant for den politiske Afskygning, som det ærede Medlem Hr. Rode saa ofte haanende har kaldt Mygdalismen —, under jublende Bifald fra det ærede Medlem Hr. Rodes Side sluttede Partiet sig til den Valutalov, vi nu har, sammen med Hr. Madsen-Mygdal, det ærede Medlem Hr. Rode og det radikale Parti, en Valutaordning, som nu har vist sig ikke at svare til de Forud-

sætninger, under hvilke den blev vedtaget, idet nemlig dens Beskaffenhed med de langsomt stigende Satser for hvert Halvaar i to Aar netop har haft til Følge, at Spekulationen tog Fart, Kronkursen steg i et saadant Omfang, at det var umuligt for Nationalbanken at overholde Lovens Forudsætning — derefter, da det havde vist sig, at den Mygdalske Valutaordning ikke kunde holde, erklærede offentligt, at det var Regeringens Hensigt, dens Valutapolitik Maal, at føre Kronen i Pari og forelagde Lovforslag, hvori dette udtrykkelig var angivet, og derefter tog de paagældende Bestemmelser ud af dette Lovforslag, men umiddelbart efter offentligt erklærede, at det alligevel var Regeringens Hensigt at føre Kronen i Pari — saa er der i Offentligheden vakt en berettiget Forventning om, at Regeringen vil føre sin Politik i Overensstemmelse med disse offentlige Tilsagn. Offentligheden har Ret til at betragte den højtærede Statsministers Udsagn som Direktiv for, hvorledes Offentligheden, Publikum, skal forholde sig i de økonomiske Forhold, som direkte berøres af vore Valutaforhold. Og naar Ordførerne for tre Partier her i Tinget udtrykkelig slutter sig til den af Regeringen knæsatte Valutapolitik, maa disse Tilsagn af Partiernes Ordførere staa til Troende overfor Offentligheden, medmindre disse Ordførere i Offentlighedens Øjne vil diskvalificere sig som offentlige Tillidsmænd. Det er en ganske anden Betragtning end at ville paastaa, at Rigsdagsmænds Erklæringer skulde have samme Betydning som Love, men i denne Situation har Ordførernes og Regeringschefens Tilsagn en Betydning, som binder dem moralsk overfor Offentligheden, hvis de vil staa som Mænd, hvis Ord staar til Troende.

Det er jo et fuldstændig logisk og konsekvent Standpunkt, det ærede Medlem Hr. Rode her forfægter, naar hans Grundsynspunkt er, at Kronen skal nedskæres snarest og Guldindløselighed indføres ved Shillingkursen. Naar det er det, han ønsker, maa han nødvendigvis ogsaa som Forudsætning for at kunne stemme for dette Valutalovforslag kræve paa den ene Side, at Endemaålet for Regeringens Valutapolitik ikke er foregrebet, men at Spørgsmaalet stadig er aabent, og paa den anden Side, at Valutakrediten ikke anvendes til at højne Kronen. Hvis begge disse to Forudsætninger, som det ærede Medlem Hr. Rode saa klart har præciseret som væsentlige Forudsætninger for, at det radikale Parti kunde gaa med til denne Lov, brister, ikke holder Stik,